peab ollema, ja mis se rööm, mis temmal omma laste pärrast olli, ei teinud ei ammogi mitte tassa. Kurri südddame tunnistus waewas tedda päwal ja ösel. Tulline hirm olli temmal isseärranes kirriko ja palwe koia wasto, ja ei julgend ei milgi wisil ennast senna liggi anda, ni ühtepuhko ja ni ärdaste ka temma wagga nug jummalakartlik abbikasa seks südda-meliko pallumistega temma peäl käis. Willets naesterahwas piddi ka ilma temma seltsita Jummala armo pühha Altari peält enneselle murretsema. Kui seestpiddi pinatud önneto Arend liñna ulitsatte peäl emalt näggi, et üks neist kirriko öppetajattest temma tee peäl temma wasto piddi sama, siis Arend kallas järsko wärristussega ühhe teise ulitsa sisse.

Peagi agga temma wäljaspiddine pölli piddi hopis teist wisi sama. Surma többi, kel nimmi kolera, ja mis üks okse köhho többi on, langes keige wiimse ärrahäwwitamisega seäe liñna peäle, kus Arend ellas. Naene ja keik kolm last surrid järsko teine teise järrele ärra. Jubba temma isse tundis peagi, et temma wiimne ello kord nüüd kä, ja et piddi keige üllema pühha kohtomoistja ette astuma. Selle wiimse meleärraheitmisse sees, mis nüüd temma peäle olli langenud, mötles temma wahhest omma hinge rikmisse peäle. Mötles agga ka se peäle ja tundis kibbeda walloga, kui wähhe nisuggune warrandus, mis kurjal wisil sadetud, rahho ja önne annab. Wimaks kui temma seestpiddine ihhoja hinge piin ikka rängemaks läks, siis wast laskis ühhe kirriko öppetaja enneselle jure palluda, et saaks ommast raskest südddame koormast ehk suggu ommeti kergitud. Tunnistas temmale omma hirmust mörtsuka ning röwwli süüd ülles. Kui sedda isseärranes üllesräkis, et olli nüüd liggi kahhekümmet aastat ühhe kaupmehhe surnuks mahha lönud, kes ladast tulli ja

Eesti-ma rahwa Kalender 1852, lk. 24